

lời rêu dại

ad lib

Thơ Nguyễn Thị Hoàng, Phạm Quang Tuấn phổ nhạc

Ai đi... xa vắng bỏ chiều run một mình Giọt cà phê máu mặn đượm nỗi nhớ quên

sinh Mười hai năm tỉnh giấc Trắng đôi bờ tóc đen Tinh cầu vỡ nát đôi tay nào ru đêm.

Uống dùm nhau một giọt đắng cay nào chia đôi Chung một niềm đơn độc riêng môi đời

pha phôi Say dùm nhau một giọt chút nồng thơm cuối đời

Wương dùm nhau một sợi tóc buộc trời sinh đôi (bis) Cơn mưa chìm nước

mắt phủ kín đời chia hai Thời gian chung đã mất tháng ngày riêng cũng phai Ngày mai ta bỏ

đi trần gian xin trả lại Đá tảng nào vô tri chết một đời rêu dại.

sotto voce espress.

Chỉ còn trong bóng tối... dấu tay nào trên tay... Tiếng im trong lời

nói mây quên trời tóc bay, Chỉ còn trong bóng tối... dấu tay nào trên tay...

Tiếng im trong lời nói tóc quên trời mây bay